

BH2015. 310.

Amennyiben a hitelező követelésének a vitatása elektronikus úton egyszerű e-mail formájában történik, s az kétséget kizáróan megérkezett a hitelezőhöz, továbbá az eljárásból kitűnik az is, hogy a felek között az elektronikus út volt a bevett kapcsolattartási formák egyike, akkor az állapítható meg, hogy a felek közötti kommunikáció zárt láncolatot alkot, s ezért az adós a közölt vitatásra, mint írásban történő vitatásra eredménnyel hivatkozhat [1991. évi XLIX. tv. 27. § (2) bek. a) pont, (2c) bek.; 2001. évi XXXV. tv. 3. § (5) bek.].

[1] A hitelező az adós felszámolását a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 27. § (2) bekezdés a) pontja alapján kezdeményezte arra hivatkozva, hogy az adós a hitelező jogelődjével kötött megbízási szerződésből eredő résztartozását - bruttó 2 876 550 Ft-ot - nem vitatta és azt felszólítás ellenére nem fizette meg.

[2] Az adós kérte a kérelem elutasítását állítva, hogy a követelést e-mail váltások során még a fizetési felszólítást megelőzően vitatottá tette.

[3] Az elsőfokú bíróság az adós felszámolási eljárását 2014. március 13-án főeljárásként elrendelte.

[4] Az adós fellebbezése alapján eljáró másodfokú bíróság 2014. szeptember 15-én kelt végzésével az elsőfokú bíróság végzését megváltoztatta és az eljárást soron kívül megszüntette.

[5] Határozatát azzal indokolta, hogy a hitelező által tartalmában nem vitatott e-maillal az adós a követelést vitatottá tette.

[6] A kérelem tárgyául szolgáló követelés a 2012. október 5-én kelt megbízási szerződésen alapult, amelynek 10. pontja a felek közötti kapcsolattartás írásbeli formájaként nevesítette az egyszerű, minősített elektronikus aláírással el nem látott e-mailt is.

[7] Helytállónak találta a hitelező hivatkozását a Ptké. 38. § (2) bekezdésére, a Ptk. 199. §-ára, azonban kifejtette, hogy a vitatással mint egyoldalú nyilatkozattal szemben támasztott írásbeli követelménynek abban áll a jelentősége, hogy a vitatás megtörténte, tartalma, időpontja utólag is rekonstruálható, ellenőrizhető legyen. Az adós által 2013. január 14-én a hitelező jogelődje részére megküldött emlékeztető azt tartalmazta, hogy az adós „fenntartja azt az álláspontját, amit december 27-i levelében már leírt, azaz tartalomkiüresedés miatt teljesítmésmeghiúsulást lát a B. & W. Kft.-vel kötött szerződés realizálódásában, így a H. Kft. nem tartja jogosnak és nem fizeti meg az egyébként dátumilag esedékes részletfizetéseket.” Ez az e-mail az adós által közölt tartalommal kétséget kizáróan megérkezett a hitelező jogelődjéhez, hiszen az adós által ugyancsak csatolt, a hitelező által tartalmában nem vitatott 2013. január 15-i válasz e-mail tényként rögzítette annak megküldését, tartalmát nem kifogásolta.

[8] A másodfokú bíróság rámutatott, hogy amennyiben a vitatás elektronikus úton, egyszerű e-mail formájában történik, s az kétséget kizáróan megérkezett a hitelezőhöz, továbbá az eljárásból kitűnik az is, hogy a felek között az elektronikus út volt a bevett kapcsolattartási formák egyike, akkor az állapítható meg, hogy a felek közötti kommunikáció zárt láncolatot alkot, s ezért az így közölt vitatásra az adós eredménnyel hivatkozhat.

[9] A hitelező felülvizsgálati kérelmében kérte a jogerős határozat hatályon kívül helyezését és - tartalma szerint - az elsőfokú bíróság végzésének a helybenhagyását.

[10] Állította a Cstv. 27. §-ának, a Ptké. 38. § (2) bekezdésének, a Ptk. 199. § második fordulatának, az elektronikus aláírásról szóló 2001. évi XXXV. törvény 3. § (5) bekezdése és 4. § (1) bekezdése megsértését.

[11] Álláspontja szerint a jogerős végzésben figyelembe vett e-mail tartalma nem felel meg a Cstv. 27. § (2c) bekezdésben írt feltételeknek, és formailag sem fogadható el a vitatás e-mailben való közlése, mert az nem minősül írásban történtnek, hiszen nem elektronikus aláírással látták el. Vitássá tette a becsatolt egyszerű e-mailek bizonyító erejét is, mert azok utólagosan megváltoztathatóak.

[12] A Kúria a jogerős végzést a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta felül a Cstv. 6. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 275. § (2) bekezdése szerint, s azt az alábbi okok miatt nem találta jogszabálysértőnek.

[13] Az eljárásban eldöntendő jogkérdés az, hogy a másodfokú bíróság helytállóan értékelte-e az e-mailben küldött vitató nyilatkozatot.

[14] A Kúria elsőként rámutat arra, hogy a Cstv. 27. § (2) bekezdés a) pontjában meghatározott fizetési felszólítást csak akkor lehet megküldeni az adós részére, ha korábban az adós a követelést nem tette vitássá. Helytállóan hivatkozott arra a hitelező, hogy a Cstv. 27. § (3) bekezdése szerint a vitatásnak írásban kell történnie, azonban ez a vitatás nem kizárólag a Ptké. 38. § (2) bekezdése szerinti módon történhet meg. Nem kizárt ugyanis az sem, hogy a felek a szóbeli egyeztetésükről szóló jegyzőkönyvbe foglalják bele azt, hogy az adós a hitelező követelését vitatja. Ebben az esetben sem a Ptké. 38. § (2) bekezdésében felsorolt módon történik a vitatás, ennek ellenére ez is írásban történt vitatásnak minősül.

[15] Erre az érve is figyelemmel a Kúria arra a jogi következtetésre jutott, helytállóan állapította meg a másodfokú bíróság: amennyiben a vitatás elektronikus úton, egyszerű e-mail formájában történik, s az kétséget kizáróan megérkezett a hitelezőhöz, továbbá az eljárásból kitűnik az is, hogy a felek között az elektronikus út volt a bevett kapcsolattartási formák egyike, akkor az állapítható meg, hogy a felek közötti kommunikáció zárt láncolatot alkot, s ezért az így közölt vitatásra az adós eredménnyel hivatkozhat. Helytállóan fejtette ki a másodfokú bíróság, a vitatás írásbeli módjának a jelentősége az, hogy a vitatás megtörténte, tartalma, időpontja utólag is rekonstruálható, ellenőrizhető legyen.

[16] A jogerős végzésben megállapított feltételek fennállása esetén nem vonható kétségbe, hogy a felek ilyen módon értesültek egymás álláspontjáról.

[17] A jelen ügyben feltárt tényállás szerint az e-mailben küldött nyilatkozat tartalma nem volt vitás, azt a hitelező sem tette kérdésessé, ezért azt írásban történt vitatásként el kellett fogadni.

[18] Ha az adós a tartozását a fizetési felszólítás kézhezvétele előtt bármikor vitatta, akkor az a követelés vitatottá vált, erre hivatkozással az adós fizetésképtelensége nem állapítható meg. Nem alapos a hitelezőnek az az álláspontja, mely szerint az adósnak számlánként kellene a vitató nyilatkozatot a hitelezővel közölnie. A hitelezőnek az adóst számlával, illetve egyéb módon fel kell hívnia a teljesítésre, amennyiben azonban az adós a tartozást már korábban vitatottá tette, az erről utóbb kiállított számlát már nem kell újra vitatnia.

[19] A Cstv. 27. § (2c) bekezdésének tartalma tekintetében a Kúria megállapította, hogy a jogerős végzésben elfogadott, 2013. január 14-i emlékeztető - jóllehet bonyolultan fogalmazva, de - megfelel a jogszabályban írt feltételnek, hiszen a „teljesítés megghiúsulására” hivatkozással tagadta meg a fizetést, ezzel érdemben kétségbe vonta a fizetési kötelezettsége fennállását.

[20] A kifejtett indokokra tekintettel a Kúria megállapította, hogy a jogerős végzés nem jogszabálysértő, ezért azt a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta. (Kúria Gfv. VII. 30.417/2014.)